

Pepa, una història mediterrània

Pepa és de la Vila Joiosa, a la Marina Baixa, i va deixar les ciències econòmiques pel teatre professional, concebut com una passió vital, irrepetible. Ha seguit a fons els mètodes escènics de Salvador Tavora i d'Albert Boadella. Ara l'espera un estiu amb Gabinet Libermann.

Carles GÀMEZ

Es diu Pepa, com la protagonista de *La Revoltosa* i és de la Vila, poble veí d'Altea, famós (entre altres coses) per haver estat residència oficial d'una altra Pepa, menys castissa i més castrista que la del mestre Chapi.

Vilera pels quatre costats, com a ella li agrada de proclamar, la Pepa López és a València, enrolada en el darrer muntatge del Fra Diavolo de l'escena teatral catalana, Albert Boadella: *Gabinete Libermann*, tragicomèdia contra els excessos de la psiquiatria o la defensa del món mediterrani, en paraules de Boadella, i enfront de l'anàlisi irremeiablement freudiana.

La Pepa és com un tros de la Mediterrània, entre Sciascia i Lorca, Palerm, Patres o la Camarga; capitana mora, fedaí del Benicadell, «la Pepa se va a los Puertos» o «la morena de mi copla», si Pau Riba s'hagués atrevit a fer un *remake* del tema de Villegas i Castellanos.

Ella anava per a futura llicenciada d'econòmiques, però... «Jo estava fent econòmiques a València, i per una d'aquestes me'n vaig anar a Barcelona, vaig deixar econòmiques, i em vaig matricular a magisteri; ho acabí, però al mateix temps, vaig estudiar a l'Escola de Pantomima amb un polonès que es diu Pawel Rouba. Quan vaig acabar això, em va cridar Ferran Rané, que era exiliat a França, per la història de *La Torna*; i vaig començar a treballar amb ell. Ferran és un tio que m'estime molt, tant humanament com artísticament és irreprotxable. Aquest grup es deia Tossal Teatre i amb ell vaig fer el meu debut professional. L'obra es deia *D'aquí a cent anys tots calbos* i més avant fèrem *Penultimatum*. Vam perdre fins la camisa... vaig

«Boadella aconsegueix el màxim relaxament de la gent»

/ Jordi Vicent

quedar-me penjada i sense treball a Barcelona, i un dia em diuen que el grup La Cuadra buscava una xica d'aspecte *sureño* per a una substitució. Me'n vaig cap a Sevilla, vaig parlar amb Salvador Tavora, vaig veure l'espectacle *Andalucía amarga*. Jo tenia uns certs escrúpols; em semblava tot molt andalús, no sabia si podria encaixar-hi, i a les poques setmanes ja ho havia fet, i de gira.»

«Vaig treballar en el següent muntatge, *Nanas de espinas*, basat en *Bodas de Sangre*, on feia el paper de la mare. Encara que jo no pogués ballar o cantar amb el *feeling* d'un flamenc, vaig aprendre molt, de ritme, de compàs. Humanament, m'hi trobava molt pròxima. Un dia els vaig fer sentir el *Paquito el Xocolatero*; el Salvador es va enamorar ràpidament del pas-doble, i el va incloure en

l'obra, en el moment en què es maten Leonardo i el nòvio. El Salvador, l'altre dia que ens trobarem, em deia: «Por tu culpa Pepa, ahora todo este montaje está lleno de pasodobles».

En un gir copernicà, es trasllada de La Cuadra sevillana a la Masia el Llorà dels Joglars:

«Jo pensava enganxar-me a La Cuadra, per al pròxim muntatge, quan em van cridar Glòria i Boadella. Vaig parlar amb Salvador, per dir-li què passava. Potser si m'hagués cridat un altre, hauria dit que no, però m'abellia treballar amb Boadella. Recorde que ma mare va dir si era el de la religió, i es va posar a plorar... Ara ja està més tranquil·la.»

«Albert és un tio que aconseguir el màxim relaxament de la gent; i deixa una capacitat de creació enorme, ell només canalitza allò que tu pugues donar; proposa improvisacions en un tema, i, aleshores, ordena allò que tu li dones, s'ho grava en vídeo i ho selecciona.»

Sobre les metodologies d'homes

/ Jordi Vicent

Té un rostre greu, sobre el qual és impossible frivolitzar

tan diversos, com Albert Boadella i Salvador Tovarà, ens comenta:

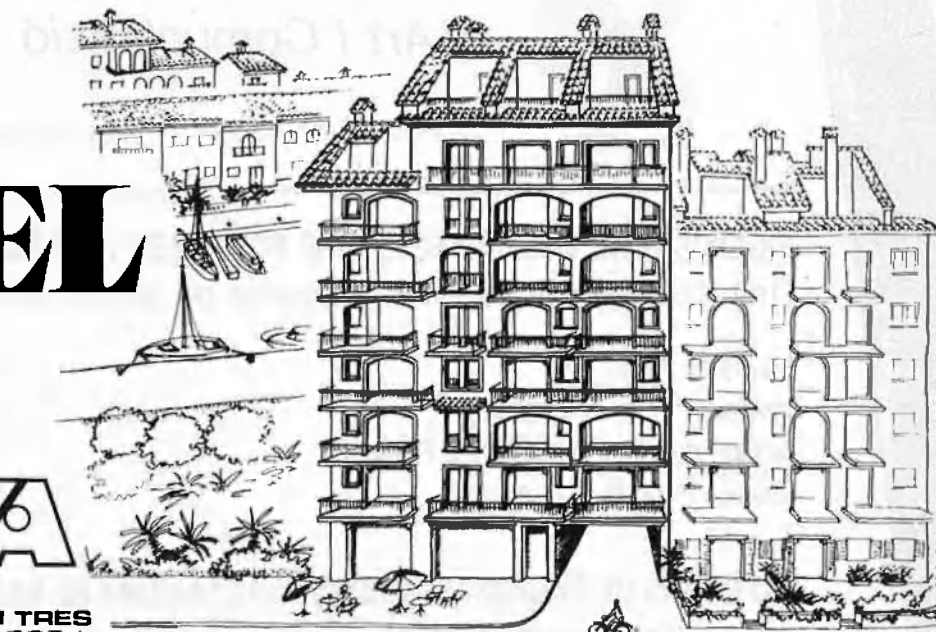
«Són just dos pols oposats a l'hora de treballar. Tavorà comença fent allò que ell diu «la geometria de l'espectacle», ho enquadra i en fa un guió previ, després, tu has d'ajustar-

te a aquest guió previ que ha fet ell. Boadella dona un tema obert, més tècnic, potser; els personatges i l'espectacle es van cremant ells mateixos; per exemple, el final d'aquest espectacle s'ha fet sobre la marxa, ningú no sabia com podia acabar.»

edifici PROEL

PORT SAPLAYA

VIVENDES PLATJA de DOS I TRES
DORMITORIS des de 3.522.200ptes
● preu total ● mínima entrada
● finançament fins a vint anys

S.A. Platja d'Alborià (SAPLAYA). Informació i vendes: FICSA, Pau II. Tels. 3323602/3/4, de 9'30 a 2 i de 4'30 a 8. Dissabtes, només matins, 1 a SAPLAYA. Autopista València - Barcelona, km 4'5. Tel. 3713611. De 10 a 2 i de 6 de la vesprada (dissabtes, festius i festius inclosos).

PLA PARCIAL APROVAT PER O.M. 21-1-76

Porta el cabell replegat i una falda preciosa, d'aquestes que, en fer-se fosc, cobren tons de mosaics bizantins. El seu pas per les terres del sud ha acabat de perfilar un rostre greu, sobre el qual és difícil frivolitzar, i jo, mirant-la, pense en la Carme Amaya.

«En aquesta professió o estàs molt bé o estàs fatal. Cal treballar sempre. Hi ha gent que no ho fa mai, i n'hi ha que treballa quan treballa. Jo, la veritat és que, fins ara, no puc queixar-me'n; he tingut èpoques en què no he vist un duro, històries que artísticament he valorat molt, però que no han donat diners; però bé, aturada, aturada, he estat poquet de temps. Per sort, ¡tocarem ferro!, perquè mai no se'n pot parlar.»

L'espera un estiu, amunt i avall, amb la resta del Gabinet, una furgoneta i dos cotxes particulars, cinc actors i quatre tècnics.

«Em pense que una de les coses més positives, de cara als grups de teatre independent catalans, ha estat el fet d'haver-hi a Catalunya un bon

circuit teatral. Crec que ha estat una de les coses que els ha permès de sobreviure.»

«L'altre dia, el Toni, que és un altre valencià de la funció, en una entrevista a Albacete, va dir una cosa molt divertida. Veníem de comprar navalles —a Albacete la cosa típica es comprar-ne una—, doncs bé, el Toni va dir que els productes dels Joglars són una mica com les navalles d'Albacete. Si tens bona infraestructura per a treballar i treballes amb productes de qualitat, pot agradarte'n o no el resultat, però els instruments de treball tenen qualitat.»

Es diu que aquesta funció és una crítica furibunda contra els excessos de les tècniques psicoanalítiques.

«La funció, la definim nosaltres com a "novena sessió de teràpia pública". Vam llegir llibres de psiquiatria, de psicoanàlisi, de tècniques conductistes, vam traure'n el que és, una miqueta, l'espectacle. La gent es pensa pel tema que li queda un poc lluny; a més, un psicoanalista argentí... Però, després, resulta que és un

espectacle molt visual, com fa sempre l'Albert, al qual interessa que t'entre pels ulls, en primer lloc. Ha vingut gent major que et diu: a mi... això del teatre modern... però, tantmateix, s'ho ha passat molt bé. No és tampoc exactament contra la psiquiatria, sinó que en fem una visió irònica. No crec que s'hi haja de captar cap missatge antipsiquiàtric, té un to de comèdia, d'història...»

¿I del futur, Pepa?

«Mira, ara tinc un projecte que em fa molta il·lusió. És la meua primera pel·lícula, dirigida per Bigas Lunas, que ja feia temps que no dirigia, des d'aquell film que es deia *Reborn*, amb el Dennis Hopper i el Francisco Rabal.»

«Jo sempre dic que estic contenta de l'atzar. Treballar amb Ferran Rané ha estat una gran sort, ha estat el "meu papà", el meu primer mestre. He tingut sort de poder treballar amb gent que coneix molt bé l'ofici; el Tavora o l'Albert. I quan s'acabe aquesta funció doncs, ¡ja espavilar-se, xiquet!»

CENTRE EUSEBI SEMPERE d'Art i Comunicació Visual

Fundació Pública de l'Excma. Diputació Provincial d'Alacant

EXPOSICIÓ DE PROPOSTES SOBRE FOGUERES EXPERIMENTALS

(Treballs presentats al concurs convocat per aquest Centre).

Del 19 al 28 de juny

Visites, d'11 a 1 i de 6 a 9

Jardins de l'Excma. Diputació Provincial

General Mola, 8 - Alacant

EXPOSICIÓ DE PROPOSTES SOBRE TRACTAMENT DE PARETS MITGERES

(Concurs convocat en col·laboració amb el col·legi d'Arquitectes)

Del 14 al 26 de juny

Visites de 7 a 9

Sala d'Exposicions del Col·legi d'Arquitectes

Sant Ferran, 44 - Alacant